ACTIEF

21e jaargang-nummer 6

DE SCHULD GEVEN

Hoe bekijk je het

DE KEUS

490 en verder

GOED GECONSERVEERD OF VERZUURD

Een verhaal over twee dienstknechten

Actief

Copyright 2020 Actief
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci
Redactie: Ronan Keane

www.actiefonline.org

Inhoud

3 Als je het mij vraagt
4 Een leven vol vergeving
6 Oproep tot vergiffenis
12 Vergeving vragen
14 Goed geconserveerd of verzuurd
18 Genade
20 Beschuldigingen uiten
22 Een continu proces
26 De keuze
28 De beste ontdekking
30 Boodschap van Jezus

De Bijbelvertaling is genomen uit Het Boek, Copyright 1988 International Bible Society, tenzij anders wordt vermeld.

Vergeven is het bevrijden van een gevangene en dan ontdekken dat jij zelf de gevangene was.

-Lewis B. Smedes (1921-2002)

De vereffening

De eerste verzen in het eerste hoofdstuk van het boek Jesaja zijn eigenlijk best wel angstaanjagend! God neemt daar geen blad voor de mond. Het gaat over de vele overtredingen van de natie Juda. Hij noemt daar ondermeer het onderdrukken van de armen, de corrupte zaakjes die mensen opbouwden en de bloedschuld, wat er toe geleid had dat ze zich van Hem vervreemdden. Hij zegt daar dat hun religieuze gebruiken vals en waardeloos waren geworden en dat hun harten goddeloos en opstandig waren jegens God. Het gevolg van al die daden was dan ook niet mis want ze werden volkomen verslagen door hun vijanden.

Maar ondanks hun opzettelijke ongehoorzaamheid aan Hem wordt Gods hart toch geraakt door het lijden van Zijn volk en ziet Hij af van de straf die ze verdiend hebben. “Was u! Wees rein! Laat Ik niet langer zien dat u slechte dingen doet; houd er mee op! Leer goed te doen, wees rechtvaardig en help de armen, de wezen en de weduwen.”[1]

Vervolgens doet Hij een van de mooiste beloften in de hele Bijbel, een belofte die enorm veel inzicht geeft in het soort vriendschap die Hij met ons wil hebben: “Kom nu en laten wij de zaak rechtzetten. Al waren uw zonden rood als scharlaken, Ik maak ze wit als sneeuw. Uw vuurrode zonden zullen worden als witte wol.” [2.] Net zoals verse sneeuw een bloedplas bedekt en het laat lijken alsof die er nooit geweest is, is Gods vergeving zo volmaakt dat het is alsof de fout nooit gemaakt is.

Dat soort vergeving is bovennatuurlijk; die hoort bij Gods natuur. Het gebeurt niet vaak dat wij de pijn, de boosheid en het onrechtvaardigheidsgevoel waar we mee rondlopen kunnen vergeten en net doen alsof er niets gebeurd is, maar dat geeft ons geen excuus als het er op aankomt dat we bereid moeten zijn anderen te vergeven. Wat we dan moeten doen is onthouden wat Jezus voor ons heeft gedaan. Laten we proberen meer te worden zoals Hij en zulke onverdiende vergeving die wij zelf ontvangen hebben aan anderen door te geven.

De redactie

1. Jesaja 1:16-17
2. Jesaja 1:18

EEN LEVEN VOL VERGEVING

Door Chris Mizrany

Mijn hele leven heb ik mijn portie aan gevolgen moeten ondergaan voor verkeerde dingen die ik gedaan had. Maar het meest van de tijd kreeg ik niet wat ik eigenlijk verdiende. In plaats daarvan ontving ik genade.

Toen ik 12 was waren we met het hele gezin in het winkelcentrum. Ik was verondersteld een oogje op mijn jongere broertje te houden terwijl mijn ouders in de rij stonden, maar ik werd ergens door afgeleid en toen liep hij in zijn eentje weg. We vonden hem pas toen hij al bijna op de parkeerplaats buiten het winkelcentrum stond. Denk je dat ik toen een preek ontving van mijn ouders? Natuurlijk, maar hij ging vergezeld van veel liefde en genade die ik niet verdiend had, maar die ik ook nooit ben vergeten.

Toen ik iets ouder was nam ik iets weg dat niet van mij was. Toen mijn moeder me daar over aansprak bonsde het hart me in de keel en dacht ik: “Waarom heb ik dat gedaan? Mijn leven zal nooit meer hetzelfde zijn!” Maar mijn moeder nam me in haar armen en zei dat ze wist dat ik een beter mens kon zijn. Om te beginnen zou ik het gestolen goed direct teruggeven. En toen bleek toch dat ik gelijk had gehad. Mijn leven werd inderdaad nooit meer hetzelfde na deze doeltreffende les, maar op een andere manier dan ik verwacht had.

Toen brak mijn tienertijd aan met van die nare ruzies, oeverloze woordenwisselingen en scherpe antwoorden. Dan gedroeg ik me heel onheus tegenover een vriend, een zusje of broertje of een van mijn ouders en daarna schaamde ik me en wist ik heel goed dat ik daar straf voor verdiende en in afzondering moest gaan om over alles na te denken, of iets anders waardoor ik zou kunnen veranderen. Soms kreeg ik inderdaad straf. Maar vaak ondervond ik dat anderen edelmoediger waren dan ik had gedacht en steeds weer ontving ik vergeving.

Nu streef ik ernaar een liefdevolle echtgenoot voor mijn geweldige vrouw te zijn en een goede vader voor mijn twee dochtertjes. Doorgaans gaat het goed, maar er zijn ook dagen dat het niet zo goed gaat. Er zijn momenten geweest waarop ik me slecht gedragen heb en het moeilijk vond hen onder ogen te komen of met mezelf in het reine te komen. Maar als ik beschaamd met gebogen hoofd voor hen stond beurden zij me weer op met hun liefde en troostten ze me. Door al deze dingen heb ik gezien dat het leven een grote leerschool is.

Jezus vergaf de mensen die Hem haatten, afranselden en doodden. Hij had geduld met Zijn discipelen als ze moeite hadden, Zijn leer te begrijpen. Hij verwelkomde iedereen die Hem had verloochend terug in de kring, inclusief Zijn vrienden die Hem erg veel pijn gedaan hadden. Hij raakte de twijfelaars en verschoppelingen aan, hief zacht hun hoofden op en zegende hen met ongebreidelde liefde. Hij moedigt ons dagelijks aan dat er plaats is in Zijn koninkrijk voor ons allemaal, verloren eenzame zondaars die we zijn, als we naar Hem toe komen.

<< >>

Door Peter Amsterdam

Oproep tot vergiffenis

In de evangeliën wordt beschreven hoe Jezus gegeseld, geslagen en daarna aan het kruis genageld werd. Toen Hij daar hing en alleen maar kon wachten op de dood had Hij nog steeds oog voor anderen. Zijn laatste woorden waren onder andere: "Vader vergeef het hen."[1]

Vergeving was Zijn antwoord op een onrechtvaardige berechting. Hij werd gegeseld met een zweep waar loden gewichten aan hingen die Zijn huid openhaalden en onvoorstelbaar veel pijn veroorzaakten; hij kreeg spijkers door Zijn handen en voeten geslagen en werd daarna in helse pijnen aan het kruis achtergelaten om te sterven. Aan de ene kant is Zijn reactie verrassend, maar tegelijkertijd wel volkomen in lijn met de dingen die Hij de mensen leerde tijdens Zijn bediening op aarde. Hij onderwees niet alleen vergeving, maar toonde die in Zijn leven tot aan Zijn dood toe. Hij bracht in praktijk wat Hij predikte.

Gods vergiffenis

De vergiffenis van Jezus weerspiegelde de vergiffenis van God, de Vader. In het Oude Testament toen God zich openbaarde aan Mozes zei Hij van Zichzelf: "HERE, HERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot in goedheid en trouw, Die Zijn goedheid aan duizenden betoont, Die ongerechtigheid, overtredingen en zonden vergeeft." [2] God zei hier dat vergiffenis een van Zijn goddelijke kenmerken is en in Zijn karakter geworteld is. Dit punt wordt duidelijk gemaakt door het hele Oude Testament heen. Zo staat er bijvoorbeeld: "U bent een God die vergeeft, Die genade schenkt en medelijden toont. U wordt niet snel toornig, integendeel, U bent vol liefde en genade."[3]

Als we anderen de dingen die mensen ons hebben aangedaan vergeven, laat dit zien dat we begrepen hebben wat Gods vergeving inhoudt. We worden verondersteld anderen te vergeven omdat ook wij vergeven zijn. Jezus stierf opdat onze zonden vergeven konden worden, en wij worden opgeroepen anderen te vergeven wanneer ze tegen ons zondigen of ons benadelen.

Wat vergiffenis is en wat het niet is

Er is pijn die opzettelijk berokkend wordt. We worden op de een of andere manier fysiek, verbaal of emotioneel pijn gedaan. Iemand steelt iets van ons, misschien door ons opzettelijk te misleiden en we worden opgelicht zodat we ons geld of bezittingen verliezen. Of we worden verraden door iemand die we liefhebben; een echtgenoot, een familielid, een goede vriend. Sommige pijnen zijn wellicht niet zo erg, maar als het maar blijft gebeuren groeit het en wordt het een groot probleem.

Door te vergeven minimaliseren

we niet de schade of de verkeerde dingen die door iemand veroorzaakt zijn. Het is geen excuus voor de reden dat zij ons pijn hebben gedaan en de ernst van het vergrijp wordt er niet minder om. Het vertrouwen wordt niet automatisch hersteld door vergiffenis. Het is geen vervangmiddel van rechtvaardigheid, aangezien er consequenties aan het vergrijp verbonden zijn, zelfs nadat het vergeven is. Het is geen directe emotionele genezing.

Vergiffenis kijkt naar iets dat ons is aangedaan, geeft toe dat we erdoor gewond zijn en besluit dan om het te vergeven, wat feitelijk een besluit is om te beginnen met het proces van vergiffenis. Het is erkennen dat de pijn die we hebben gevoeld persoonlijk, onrechtvaardig en diep was en het betekent dat we ervoor kiezen de innerlijke negatieve gevoelens die we koesteren jegens iemand die ons heeft benadeeld te laten varen, opdat de pijn ons niet meer negatief kan beïnvloeden.

Kelly Minter legt uit in haar boek: 'The Fitting Room': "Vergiffenis is niet ontkennen wat onze vijanden hebben gedaan, het is niet iets heel noemen dat gebroken is of iets zuiver noemen dat verrot is. Vergiffenis is onder ogen zien wat degene die ons benadeeld heeft ons heeft aangedaan, de wond herkennen zoals hij is en dan verkiezen om te vergeven. Het heeft niets te maken met ontkennen wat mensen ons hebben aangedaan, maar alles met het veranderen van ons hart jegens hen." [4]

Soms wachten we met vergiffenis totdat de persoon die ons pijn heeft gedaan zich verontschuldigt voor wat hij heeft gedaan. We willen dat hij erkent dat het verkeerd was wat hij gedaan heeft en dat hij laat zien dat hij er spijt van heeft. Maar dat schept wel problemen. Soms weet de persoon niet eens dat hij jou pijn gedaan heeft en in dat geval zal hij nooit zeggen dat het hem spijt. In sommige gevallen weet de persoon dat hij jou pijn gedaan heeft maar kan het hem niet schelen en in andere gevallen is die persoon misschien niet eens meer in je leven. Als je wacht met vergeven totdat iemand je om vergiffenis vraagt, draag je de pijn misschien wel je hele verdere leven met je mee.

In sommige gevallen worden wij pijn gedaan door problemen van anderen waar wij op de een of andere manier mee te maken hebben. Huwelijksproblemen die ouders hebben kunnen hun kinderen pijn doen, maar die pijn wordt niet opzettelijk veroorzaakt. Soms hebben we last van fouten die anderen maken. Soms is iemand goedbedoelend, maar zijn de resultaten heel anders dan verwacht was. In dat soort gevallen helpt het als we onszelf voorhouden dat wij ook zulke fouten maken. Als we zulke fouten maken hopen we natuurlijk dat de mensen die we hebben benadeeld ons zullen vergeven. En dan spreekt het vanzelf dat we bereid moeten zijn om zelf te vergeven. Verder is het ook zo dat niet iedere pijn die we moeten doorstaan vergeven moet worden. Veel verwondingen worden veroorzaakt door mensen die geen kwaad in de zin hebben. We leven in een wereld waar we regelmatig omgaan met anderen die net zo zijn als wij, die vaak dingen zeggen of doen zonder iemand te willen kwetsen, maar het gebeurt weleens dat die dingen ongemerkt toch iemand kunnen bezeren.

De auteur Lewis Smedes haalt een interessant voorbeeld aan:

"Er was eens iemand in mijn leven die verschrikkelijke dingen met me deed. Ze schreeuwde altijd tegen me tijdens het avondeten, ik moest direct voor haar klaarstaan, dag en nacht, hoe druk ik het ook had met andere dingen en af en toe plaste ze op mijn beste kleren. Om het nog erger te maken werd ze opeens ziek en vertelde me niet wat er met haar aan de hand was. Er waren momenten dat ik zin had om haar een oplawaai te geven. Maar ik voelde nooit de behoefte om haar te vergeven. Het was mijn baby van zes maanden en het was niet nodig om haar de vreselijke dingen die ze met me deed te vergeven want ze deed het niet expres. Ik hield gewoon van haar en ik accepteerde alles van haar.[5]

Vergeven en vergeten, genezing en verzoening

We kunnen begrijpen dat er in de Bijbel staat dat we anderen moeten vergeven en daar kunnen we mee instemmen. Maar de daad van vergiffenis jegens iemand die ons ten diepste verwond heeft kan een moeilijke en hartverscheurende taak zijn. C.S. Lewis schreef: "Iedereen vindt vergeving een geweldig idee totdat hij zelf iemand moet vergeven."

Het Griekse woord dat het vaakst wordt vertaald als vergeving is aphiemi, dat wordt gebruikt in de zin dat je van iets afziet, of een schuld kwijtscheldt. Als we iemand vergeven wat hij gedaan heeft verlossen we hem van een eigenlijke schuld. We erkennen dat we pijn gedaan zijn of zijn benadeeld, ons vertrouwen heeft een deuk, en ons leven is beschadigd door de daden van een ander. Maar we begrijpen ook dat we zelf ook zondaars zijn, dat wij anderen kwetsen en dat God ons het kwaad heeft vergeven. Als we vergeving schenken nemen we het besluit, onze pijn los te laten, onze wraakgevoelens te laten varen zodat we van onze boosheid en negatieve gevoelens af kunnen komen. Wij geven die persoon en nare daden als het ware over aan God, die beter weet wat er wel en niet moet gebeuren.

Van nature heb je misschien het gevoel dat iemand vergeven hetzelfde is als vergoelijken wat hij gedaan heeft. Maar zo is dat niet. Het bevrijdt je van de pijn die je is aangedaan, om verder te gaan zonder de nare gevoelens jegens de persoon die jou benadeelde.

Tot slot

Vergiffenis is een beladen onderwerp met vele aspecten. Het is echter duidelijk dat Jezus door Zijn voorbeeld en door de dingen die Hij ons geleerd heeft bijzonder veel nadruk legde op vergeving. Hij zei ons dat we moeten vergeven en daar maakte Hij geen uitzonderingen op. Als wij graag willen worden zoals Jezus dan moeten we anderen vergeven wat ze ons hebben aangedaan, hoe moeilijk dat soms ook kan zijn, omdat God ons onze zonden heeft vergeven.[6]

1. Lukas 23:34
2. Exodus 34:6-7
3. Nehemia 9:17
4. Kelly Minter: The fitting room
5. Smedes: Forgive and forget
6. Zie Efeziërs 4:32

Door Sally Garcia

VERGEVING VRAGEN

Jaren geleden bevond ik me in een gecompliceerde, onaangename werksituatie met een van mijn collega's. Het wilde maar niet beter worden en ik was opgelucht toen hij na verloop van tijd ergens anders heen ging. Een tijd later ontving ik een e-mail van hem die twee eenvoudige woorden bevatte: "Mijn excuses."
'Fijn!' dacht ik. 'Hij wil zijn excuses aanbieden.' Ik ging op zoek naar een bijlage waar zijn 'officiële spijtbetuiging' in zou staan maar die was er niet. Ik verwachtte eigenlijk een schriftelijke gedetailleerde bevestiging van alle hoofdpijn, spanning en complicaties die hij had veroorzaakt. Maar ik kreeg alleen die twee woordjes. Ik wist wel dat God verwachtte dat ik hem zou vergeven en dat ik de bladzijde om zou slaan. Hij had zijn deel tenslotte gedaan door zijn excuses aan te bieden en dat behoorde ik te accepteren, maar diep van binnen voelde ik me toch wat tekort gedaan. Hij had toch wel wat meer omhaal kunnen maken van zijn spijtbetuiging?

Maar al gauw moest ik zelf mijn verontschuldigingen aanbieden aan iemand anders en wist ik niet zo goed hoe ik dat moest doen. Als ik zou uitleggen waarom ik precies gedaan had wat ik deed zou het de indruk wekken dat ik excuses voor mezelf wilde aanvoeren en dan zouden mijn verontschuldigingen niet oprecht klinken, en liep ik ook nog het risico dat de onenigheid opnieuw zou beginnen. Uiteindelijk stuurde ik dezelfde verontschuldiging op die ik van mijn vroegere collega had ontvangen. Mijn spijtbetuiging werd er niet minder oprecht om.

Het valt niet mee om vergeving te vragen. Het is lastig en meestal hebben we er niet veel ervaring mee. Gary Chapman en Jennifer Thomas geven wat goede adviezen in hun boek: 'When sorry isn't enough.'1 Ze zeggen dat het als we verzoening willen, de kunst is om de taal van de ander te leren kennen en bereid te zijn die te gebruiken. Als je nalaat hun taal te gebruiken wordt het moeilijker om te vergeven, omdat zij er dan niet zeker van zijn of je het wel echt meent.

De auteurs verdelen deze taal in vijf hoofdcategorieën:

--Laten merken dat je spijt hebt. Voor sommige mensen is het niet genoeg als je oprecht "sorry" zegt.

--Verantwoordelijkheid op je nemen. Verzin geen smoesjes en zeg gewoon: "Ik heb het verkeerd gedaan."

--Iets doen om het weer goed te maken. Doe meer dan alleen maar sorry zeggen. Je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen: "Wat kan ik doen om het weer goed te maken?"

--Berouw tonen. Beloof dat je zult proberen om het nooit meer te doen.

--Vergeving vragen. Stel je kwetsbaar op door nederig te vragen: "Vergeef het me alsjeblieft."

Ik denk dat nederigheid en oprechtheid de sleutel zijn. Echt bezorgd zijn over de noden van de ander en luisteren naar hun pijn. Als beide partijen bereid zijn tot verzoening kunnen er mooie dingen gebeuren.

Goed geconserveerd of verzuurd

Door Tina Kapp

Mijn favoriete smaak is zuur; zuurtjes, augurken, alles waar citroen in zit, zure kersen, je kunt het zo gek niet verzinnen! Andere mensen houden misschien meer van pittig of zoet of iets wat door de Japanners 'umami' genoemd wordt, maar de smaak die niemand echt lekker vindt is bitter. Dat verbaast me niets! In de meeste definities van het woord bitter komt het woord 'onaangenaam' voor.

Het lijkt me logisch dat het woord bitter ook gebruikt wordt om het probleem van het vasthouden aan je boosheid te beschrijven. Ik las laatst dat er drie types bitterheid zijn:
Het eerste is bitterheid tegen God. Dit kan voortkomen uit situaties waarin je niet begrijpt hoe iets slechts gebeurd kan zijn; het verlies van een geliefde, een natuurramp of alles waarbij je het gevoel hebt dat het niet eerlijk is. Je wordt boos op God omdat Hij het niet voorkomen heeft en je denkt dat Hij niet naar je wilde luisteren toen je bad, of dat het Hem misschien niet kan schelen.

Het tweede type is boosheid op anderen. Iemand heeft je onheus behandeld, is oneerlijk tegen je geweest of heeft over je geroddeld. Je hebt het gevoel dat je hem nooit echt zult kunnen vergeven en zelfs als je het wel kon, verdiende hij het niet en het zou zeker niet eerlijk zijn.

Het laatste type, waarvan we niet altijd beseffen dat het een vorm van bitterheid is, is bitterheid jegens jezelf! In je hart weet je wel dat God je een fout vergeven heeft maar je kunt jezelf niet vergeven en je blijft maar hangen op die negatieve gevoelens.
Ik denk dat iedereen weleens last heeft van boosheid op anderen. Iedereen krijgt pijn en het valt niet mee om met moeilijke personages en situaties om te gaan. Het geheim ligt in de manier waarop je omgaat met die pijn.

In Hebreeën 12:15 staat: "Zorg ervoor dat niemand zich de genade van God laat ontgaan, dat er geen giftige kiem opschiet die onrust veroorzaakt en met zijn bitterheid velen besmet."[1] Bitterheid kan je de genade ontnemen die God je graag wil geven. En net zoals bij het voorbeeld van de kiem is het eerst moeilijk te onderscheiden dat het bitterheid is, maar als het onkruid eenmaal groter wordt zullen de symptomen waarneembaar worden. En als je die plant maar laat doorgroeien zonder de wortel er uit te trekken kan hij in je leven overheersen.

In Mattheüs 18 vroeg Petrus aan Jezus hoeveel keer hij iemand moest vergeven, of zeven keer misschien voldoende was. Misschien was Petrus zes keer gedupeerd en dacht hij dat het nu wel genoeg geweest was. Jezus antwoordde hem dat het zeventig keer zeven was en vervolgde met de gelijkenis van de dienstknecht die niet wilde vergeven.

In die gelijkenis wil een koning zijn boekhouding op orde stellen, en laat dan zijn dienstknechten het geld terugbetalen dat ze hem schuldig zijn. Het blijkt

dat een dienstknecht hem tienduizend talenten schuldig is; wat gelijk staat aan zo'n 200.000 jaarsalarissen! Dat kon hij natuurlijk niet betalen, dus gaf de koning de opdracht dat, volgens Romeinse wetspraktijken, zijn vrouw en kinderen en alles wat hij bezat verkocht zouden worden om zo de schuld terug te betalen.

Maar toen de dienstknecht voor hem op de knieën viel en wanhopig huilde: "Heb geduld zodat ik alles terug kan betalen!" had de koning medelijden met hem en schold hem het verschuldigde kwijt en liet hem gaan. Ik weet niet wat jij zou doen als je van een onvoorstelbaar monsterlijke schuld bevrijd werd en je gezin en je leven weer terugkreeg, maar bij deze dienstknecht zat er klaarblijkelijk toch een draadje los. Toen hij bij de koning geweest was kwam hij iemand tegen die hem honderd dinars schuldig was, wat 600.000 maal kleiner was dan wat hem zojuist kwijtgescholden was en eiste dat het geld hem per direct zou worden terugbetaald.

Ook de schuldenaar viel op zijn knieën en smeekte: "Wees geduldig met me en wacht tot ik je kan terugbetalen," maar de dienstknecht liet hem in de gevangenis gooien.

Toen de koning dat hoorde riep hij zijn dienstknecht terug en gaf hem een afstraffing en zei dat hij dezelfde genade aan anderen had moeten laten zien. Toen liet hij de dienstknecht naar de gevangenis gaan totdat hij zijn schuld kon terugbetalen. Jezus rondde het verhaal af met een behoorlijk heftige opmerking: "Zo zal mijn hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft."[2]

Dat is iets om ter harte te nemen! Niet altijd makkelijk om dat te doen, zoals in de Bijbel staat: "Laat alle wrok en drift en boosheid varen, alle geschreeuw en gevloek en alle kwaadaardigheid. Wees goed voor elkaar en vol medeleven; vergeef elkaar zoals God in Christus u vergeven heeft."[3] Maar God weet dat wel en Hij belooft dat Hij ons zal helpen om te vergeven, als wij Hem daar om vragen.[4]

Ik zag eens een grappig tekeningetje van twee bejaarde mensen. Een ervan was een vrouw met een goed hart, die iedereen hielp en het niet moeilijk vond om te vergeven. Ze zag er stralend en sterk en gezond voor haar leeftijd uit. De ander was een man die altijd het ergste dacht van anderen en voortdurend mopperde en niet kon vergeven. Hij zag er gemeen en verschrompeld uit. Er stond onder: "Sommige mensen zijn goed geconserveerd, anderen goed verzuurd." Op wie lijk jij het meest?

1. NBV
2. Mattheüs 18:35 NBV
3. Efeziërs 4:31-32 NBV
4. Zie Filippenzen 4:13

Wees barmhartig, zoals jullie Vader barmhartig is.

-Lukas 6:36 NBV

OM OVER NA TE DENKEN

Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.
-Mattheüs 5:7 NBV

De wijsheid van boven daarentegen is vóór alles zuiver, en verder vredelievend, mild en meegaand; ze is rijk aan ontferming en brengt niets dan goede vruchten voort, ze is onpartijdig en oprecht.
-Jakobus 3:17 NBV

Vergeving is de sleutel die de deur van wrok en de handboeien van haat ontsluit. Het is de kracht die de ketenen van bitterheid en de boeien van het egoïsme breekt.
-Corrie ten Boom

God stort Zijn zegen uit zonder onderscheid te maken. De volgelingen van Jezus zijn kinderen van God en ze behoren de familiekenmerken uit te dragen door goed te doen voor iedereen, zelfs degenen die het tegenovergestelde verdiend hebben.
-F.F. Bruce (1910-1990)

Er is geen moeilijkheid die genoeg liefde niet zal overwinnen, geen ziekte die genoeg liefde niet zal genezen, geen deur die genoeg liefde niet zal openen, geen kloof die genoeg liefde niet zal overbruggen, geen muur die genoeg liefde niet omver zal gooien, geen zonde die genoeg liefde niet zal overwinnen. Het doet er niet toe hoe diep geworteld het probleem ook mag zitten, hoe hopeloos alles er ook uitziet, hoe erg alles ook in de knoop zit, hoe groot de fout ook is. Het geven van voldoende liefde zal alles oplossen.
-Emmet Fox (1886-1951)

Vergeving is een reddende reactie op een wond die is veroorzaakt doordat we verkeerd behandeld zijn. Alleen zij die ons verkeerd behandeld en verwond hebben zijn kandidaten voor vergeving. Als zij ons onopzettelijk verwonden verontschuldigen we hen. We kunnen alleen degenen vergeven die ons opzettelijk kwaad hebben berokkend.
-Lewis B. Smedes (1921-2002)

God houdt van je zoals je bent, niet zoals je behoort te zijn, want niemand is wat hij behoort te zijn.
-Brennan Manning (1934-2013)

Misschien vind je dat iets waar je onder geleden hebt onvergeeflijk is, dat er geen vergeving voor te vinden is, maar God kan die last van je afnemen en je een verandering van hart geven. De wonderbaarlijke liefde van God is genoeg liefde om te vergeven, en jou te helpen om te vergeven.
-Gabriel Sarmento

BESCHULDIGINGEN UITEN

Door Joyce Suttin

Onlangs was ik mijn verleden weer eens aan het oprakelen, waarbij ik nadacht over de keuzes die ik gemaakt had en al snel begon ik anderen de schuld te geven van de manier waarop bepaalde dingen waren verlopen. Ik gaf mijn ouders de schuld van de beslissingen die mijn kindertijd beïnvloed hadden. Ik gaf mijn school de schuld van de onzekerheid waar ik mee worstelde, dat ik mezelf nooit goed genoeg voelde om op een aantal gebieden te slagen. Ik gaf mijn kerk de schuld van opvattingen over God die ik had die mijn relatie met Hem beïnvloedden.

Maar terwijl ik diep nadacht over mijn leven begon ik begrip te krijgen voor mijn ouders en besefte dat ze het zo goed mogelijk gedaan hadden. Ik herinnerde me de manier waarop ze me hadden aangemoedigd en me hadden geholpen de persoon te worden die ik nu ben.
Zo keek ik ook terug op mijn schooltijd en realiseerde me dat een heleboel dingen die ik daar ervaren had door mijn eigen onvermogen kwamen. Ik was verlegen en was bang om iets nieuws te proberen. Ik durfde me niet op glad ijs te begeven en durfde geen risico's te nemen. Het kwam grotendeels door mijn eigen onzekerheid dat ik op school en in de maatschappij geen succes had.

Toen ik opnieuw de jaren beleefde waarin ik met ons gezin naar het onafhankelijke kerkje ging waar we bij hoorden, herinnerde ik me het geroddel en de pijn die me was aangedaan, maar nu ik een aardig tijdje op deze aarde heb rondgelopen realiseer ik me hoe gemakkelijk het was om het kerkelijk instituut de schuld te geven, terwijl ik tegelijkertijd een geweldige ondergrond van geloof had meegekregen en de leden van de kerk me vaak hadden geholpen en ware voorbeelden van christelijke liefde waren geweest.

Het is belangrijk om de schuld van dingen niet op oude situaties af te schuiven. Mijn leven is verre van volmaakt geweest. Ik heb beslissingen genomen waar ik zelf onder geleden heb en andere keren hebben anderen mij pijn gedaan. Maar dat kwam niet door de school of de kerk. Het waren individuele mensen. Als ik dan terugdenk aan de mensen uit mijn verleden zie ik bijvoorbeeld een vrouw voor me die ziek was van verdriet omdat haar oudste kind gestorven was. Er is ook een ongelukkige vrouw van middelbare leeftijd die al haar tijd had opgeofferd aan de zorg voor een oudere moeder en een tante die aan allerlei kwalen leed. En wat te denken van die jeugdleider die pas was afgestudeerd en dacht dat hij alles afwist van tieners maar nog heel wat levenservaring moest opdoen, of die afgematte gestreste wiskundeleraar wiens vrouw maandenlang in het ziekenhuis moest blijven voor haar zwangerschap.

We trekken al rap conclusies, scheren alles over een kam en geven anderen de schuld. Maar als we de tijd nemen om in ons eigen leven te delven kunnen we meer inzicht krijgen over het hoe en waarom van de daden van mensen. Op het moment dat het zich afspeelde begrepen we misschien niet waarom die personen zo reageerden, maar als we alles beter proberen te begrijpen kunnen we een duidelijker beeld van alles krijgen en bevrijd worden van onze gedachten, door te vergeven.

Wolk: Pingtree.com

EEN CONTINU PROCES

Door Yvette Gladstone

"Behandel anderen zoals u wilt dat zij u behandelen."[1] Toen ik dat Bijbelvers voor het eerst hoorde kwam het hard aan en schaamde ik me diep. Hoe kwam dat? Ik wist namelijk dat er mensen waren die ik niet had vergeven, maar ik wilde wel graag dat God mij de dingen vergaf die ik iemand anders had aangedaan.

Ik wilde niet dat God me vergaf zoals ik anderen had vergeven, omdat ik wist dat ik anderen niet vergeven had! Maar ik wilde dat God mij vergaf omdat Hij genadig is, omdat ik het echt nodig had en omdat ik spijt had van de dingen die ik had gedaan. Maar ik had het gevoel dat anderen geen spijt hadden van de dingen die zij mij hadden aangedaan, dus was het niet eerlijk! Dat dacht ik tenminste.

Ik schoof onrustig heen en weer en zei in mijn hart in gebed aan God dat ik het niet eerlijk vond. Toen sprak Hij tot mijn hart en zei: "Wat ze Mij hebben aangedaan was ook niet eerlijk." Hij had het natuurlijk over Zijn dood aan het kruis.

"Dat vind ik heel erg voor U," antwoordde ik. "Maar U bent God en U kunt het onmogelijke doen. Ik ben maar een zwakke vrouw die soms domme dingen doet."

"Maar Ik heb je naar Mijn evenbeeld geschapen. Dus heb je het in je om te doen wat je moet doen. Dat weet Ik, omdat Ik het je gegeven heb."

"O… ja, natuurlijk. Maar… eh… dan moet U degene zijn die hen vergeeft want ik voel me er niet toe in staat. U bent mijn kracht Heer. Helpt U me dan alstublieft hen te vergeven, door Uw genade."

En sinds die tijd heeft Hij me iedere keer weer geholpen! Vergiffenis is niet eenvoudig, maar met Zijn hulp is het mogelijk. Ik heb ontdekt dat vergiffenis iets is dat nooit ophoudt en God heeft me, in Zijn liefde en genade, een paar hulpmiddelen gegeven om het steeds makkelijker te maken. Sommige hulpmiddelen zijn grappig, andere zijn diep en weer andere zijn gewoon je gezonde verstand gebruiken, zoals: alles

op een andere manier bekijken, misschien wel op de manier waarop God de dingen ziet.

Een van de hulpmiddelen is een gevoel voor humor. Er staat in de Bijbel: "Een blij hart doet het lichaam goed, maar een ontmoedigde geest maakt ziek."[2] Net zoals het juiste medicijn onze pijn kan verlichten en onze genezing van verwondingen of ziektes kan bespoedigen, zo is het hebben van een blij hart, een goed gevoel voor humor, een enorme hulp bij het troosten en verzachten van onze harten en hoofden als anderen ons pijn gedaan hebben, of het nu opzettelijk of onbedoeld was.

Toen ik eens met nieuwe collega's begon samen te werken scheen ik niets te kunnen doen

1. Mattheüs 6:12
2. Spreuken 17:22

zoals zij het graag wilden. Ik was boos op hen en had medelijden met mezelf. Ik nam tijd met God in gebed en zei tegen Hem: "Nou, als ze me niet mogen…" maar voordat ik mijn zin kon afmaken sprak er een zachte stem tot mijn hart: "…eet ik hun friet op!" Hè, wat was dat nou?

Daar moest ik even om lachen! Want het deed me opeens denken aan een grap die mijn overleden man en ik samen hadden. Jaren geleden toen hij nog Spaans aan het leren was, zei hij tegen iemand in gebroken Spaans: "Als je me niet aardig vindt eet ik je friet op!" De vrienden waren geschokt! Toen moesten ze lachen want wat hij bedoelde was eigenlijk: "Als je ze niet lust eet ik je friet wel op!"

Toen ik daar om moest lachen voelde ik me weer wat beter, en kon ik mijn collega's vergeven en mezelf niet zo serieus nemen. Nog een hulpmiddel is wat ik noem: "De 10 dingen om te vergeven." Dat is afkomstig uit deze anekdote: Op de dag van haar gouden huwelijksjubileum verklapte mijn grootmoeder het geheim van haar lange, gelukkige huwelijk. Ze zei: "Lang geleden, op mijn trouwdag besloot ik tien van de fouten van mijn man te kiezen die ik voortaan altijd over het hoofd zou zien omwille van de lieve vrede in ons huwelijk." Een van de gasten vroeg haar een paar van die fouten te noemen. "Om je eerlijk de waarheid te zeggen," antwoordde ze, "ben ik er nooit aan toegekomen om ze op te schrijven. Maar iedere keer wanneer mijn man iets deed waar ik razend om werd zei ik tegen mezelf: "Bofkont, dat is er weer een van die tien."

Nog een behulpzame tip is afkomstig van Corrie ten Boom, die vergiffenis beschreef door middel van het beeld van een grote kerkklok. Ze heeft het over de emoties die gepaard gaan aan het proces van vergeving, zoals wrok, gekwetste gevoelens, het steeds opnieuw beleven van pijnlijke momenten, enz. Zij zegt dat het proces van vergeving zoiets is als het loslaten van het touw waar je de kerkklok mee luidt. Wij zeggen dat we vergeven en vergeten, maar die nare gevoelens zijn nog niet weg. Nadat we het klokkentouw losgelaten hebben blijft de klok nog een tijdje luiden, maar het gaat steeds langzamer en rustiger totdat het tenslotte eindelijk stil is.

Het volledige proces van vergeving kan tijd in beslag nemen voordat het rond is, maar uiteindelijk krijgen we er vrede door en komt onze ziel tot rust.

Pater Andrija Vrane, een Kroatische overlevende van de burgeroorlog in de voormalige Joegoslavische republiek in de jaren '90 schreef eens:

"Denken aan vergiffenis wekt misschien de vrees op dat het kwaad ongestraft zal blijven. Dat vergeven hetzelfde is als afzien van het recht om het kwade te straffen. Desondanks moet ik inzien wat het kwaad met mij doet; het verleidt me er toe om het kwaad ook met kwaad te vergelden. Dan ga ik alles door de donkere bril van het kwaad zien, dan word ik erdoor vergiftigd. Vergeven betekent het kwaad weerstaan door het weg te sturen, zodat ik er niet meer door geleid kan worden. Het kan even duren, omdat ook de ander zijn fouten moet inzien. Maar als ik meteen vergeef hoef ik daar niet op te wachten. Als we deze vrijheid verkrijgen, realiseren we ons dat degenen die ons het kwaad hebben berokkend er zelf het slachtoffer van zijn.

DE KEUZE

Door Marie Alvero

Petrus dacht misschien dat Jezus met Zijn mond vol tanden zou staan als hij Hem de vraag stelde: “Heer, hoe vaak moet ik mijn broeder of zuster vergeven die tegen mij zondigt?” Hij wilde zeker graag een getal horen, een limiet, om te weten wanneer het genoeg was geweest en de vergeving op was. “Zeven maal?” “Nee, niet zeven maal,” antwoordt Jezus, “maar zeventig maal zeven!”1

Een snelle vermenigvuldiging. We zien dat 490 het magische getal schijnt te zijn, een veel hoger getal dan Petrus voorstelde. Maar het is geen willekeurig getal. Zoals altijd sloeg Jezus de spijker precies op de kop. In de Hebreeuwse numerologie heeft iedere letter een numerieke waarde en woorden die dezelfde numerieke waarde hebben zijn vaak aan elkaar gekoppeld wat de betekenis betreft. “Tamim,” het Hebreeuwse woord voor “volledig” of “volmaakt” heeft een numerieke waarde van 490. Met andere woorden, je vergeeft volledig. Je stelt geen limiet aan je vergeving.

Ik hoef je niet te vertellen dat dit moeilijk is! Soms verdient iemand die vergeving niet of vraagt hij er niet eens om. Soms heeft die persoon geen spijt. Maar toch is de keus om te vergeven al gemaakt. Ik weet dat ik zal vergeven want Jezus heeft dat van me gevraagd en sterker nog, dat heeft Hij voor me gedaan. Hij heeft me alle zonden uit het verleden, het heden en de toekomst al vergeven. Dus zal ik ernaar streven op dezelfde manier te vergeven.

Een van de belangrijkste dingen die ik over vergeving heb geleerd is dat het een continu proces is. Ik kan ervoor kiezen iemand iets te vergeven en mijn verlangen kan oprecht zijn, maar later kan ik boos worden op die persoon om precies hetzelfde vergrijp. Dat is dan misschien weer zoiets waar de 490 aan te pas komt? Steeds opnieuw hetzelfde vergrijp vergeven totdat de herinnering eraan me niet meer boos, wraaklustig of van streek maakt.

Soms kost vergeven me meer aan kracht en liefde dan ik in staat ben te geven. Gelukkig is vergeving geen emotie. Het is een keuze en een daad. Omdat we gered zijn door Jezus hebben we de genade om ervoor te kiezen, anderen te vergeven.

> *Hij die anderen niet kan vergeven maakt de brug stuk waar hij zelf overheen moet lopen, want iedereen heeft vergeving nodig.*
>
> *-George Herbert (1593-1633)*

Door Amy Joy Mizrany

DE BESTE ONTDEKKING

Ik heb de discipel Petrus altijd graag gemogen. Hij maakte een heleboel fouten, hij deed zijn mond altijd op het verkeerde ogenblik open, wilde zijn broeder niet vergeven en tenslotte verloochende hij Jezus drie keer.

Toch mag ik hem omdat ik veel op hem lijk. Net als Petrus maken we allemaal fouten, we hebben allemaal momenten waarop we mensen die ons iets aandoen niet vergeven en het is zeker dat we allemaal onze Heiland weleens teleurgesteld hebben. Ik in ieder geval vaak.

Ik kwam op het punt dat ik mezelf in ogenschouw nam met alle fouten die ik gemaakt had (en ongetwijfeld nog zou maken) en kwam tot de conclusie dat ik eigenlijk een afschuwelijk mens was. Ik ben niet altijd eerlijk, ik word kwaad, ik ben lui, ik maak vaak ruzie, ben sarcastisch en kritisch … en ga zo maar door. Misschien houdt Hij van me om de persoon die ik zou kunnen zijn, dacht ik. Daar zat iets in. Dus besloot ik die persoon te worden. Liefdevol, vriendelijk, behulpzaam, altijd klaar om anderen te inspireren en op te beuren.

Dat was ik van plan tenminste. Maar zelfs de beste plannen zijn waardeloos als je ze niet in praktijk kunt brengen. En ik kon het niet. Ik probeerde wel om beter te zijn, maar nu ik me bewust was van mijn mislukkingen scheen het dat ik alleen maar meer fouten maakte. Hoe ik ook mijn best deed, ik kon niet de persoon worden die ik zou kunnen zijn, de persoon van wie God zoveel zou houden, zoals ik dacht.

Toen bedacht ik: “God houdt niet van me als de persoon die ik zou kunnen of moeten zijn! Hij houdt van me zoals ik ben! Hier en nu, het persoontje dat ik ben. Het gebroken, nietige teleurstellende persoontje. Hij heeft geen speciale reden nodig om van me te houden. En dat geldt voor iedereen.

Zou jij ook graag Gods vergiffenis willen ontvangen? Je kunt niets doen om redding te verdienen, maar God geeft die voor niets aan iedereen die Zijn Zoon Jezus ontvangt. Je kunt dit doen door dit gebed te bidden:

“Lieve Jezus, ik weet dat ik een zondaar ben en ik vraag om Uw vergeving. Ik geloof dat U voor mijn zonden gestorven bent en van nu af aan wil ik op U als mijn Heiland vertrouwen. Help me om U te leren kennen door Uw woorden in de Bijbel. Amen.”

LEVEN VERANDERENDE VERGEVING

Vergeving is geen emotie, het is een keuze. Als jij de keuze maakt om te vergeven, betekent dat niet dat alle pijn meteen verdwenen is. Maar als je eenmaal besluit te vergeven, geef je Mij de kans om in je hart aan het werk te gaan. Vergeven is een stap op weg naar de vrijheid en weg van de last van de wrok die jou en anderen pijn doet. Als je de pijn met je meedraagt waarvoor je mensen niet vergeven hebt kun je verpletterd worden onder het gewicht en dan word je uiteindelijk emotioneel verwoest. De pijn laten varen kan het moeilijkste zijn dat je ooit gedaan hebt, maar jijzelf bent er het meest mee gebaat. Ik kan dingen rechtzetten in de levens van anderen en hen veranderen en dat zal hen helpen, maar het zal jou niet helpen. Ik roep je op om de mensen te vergeven die jou pijn hebben gedaan. Ik wil je helpen de pijn te laten varen waardoor je verdrietig, kwaad of gegriefd wordt. Vergeving is de weg naar de vrijheid, het geluk en de groei. Bevrijd jezelf van de voortdurende pijn, het verdriet en de gevoelens van onmacht die je koestert doordat je vasthoudt aan die pijnlijke ervaringen. Laat ze bij Mij achter zodat Ik er voor kan zorgen op de manier die Ik het beste acht. Als je die stap van vergeving neemt zal Ik de genezing brengen die je graag wilt.